

Zdena již bydlí

S paní Zdenou jsme se poprvé setkali před více než rokem, kdy si podala žádost o bydlení v našem azylovém domě. Tehdy k sepsání žádosti přišla unavená, ustaraná žena, kterou opustil manžel. Měli spolu dceru, která trpěla vážnou srdeční vadou, takže musela podstoupit řadu operací. Maminka zůstala doma, aby se jí mohla plně věnovat. Otec tuto situaci neunesl, rodinu opustil, nechal je zcela bez prostředků. Matka s dcerou musely opustit podnájem, kde do té doby žily. Komerční pronájem si nemohly dovolit, hledaly tedy ubytování v azylovém domě. Pozvali jsme je na výběrové řízení a rozhodli se je přijmout k pobytu.

Během něho paní Zdena nepotřebovala naši podporu, pokud šlo o vedení domácnosti, ani pokud šlo o výchovu dítěte. Byla výborná kuchařka, tomuto oboru ostatně byla vyučena, byla výborná hospodyně a o dceru se láskyplně starala. Potřebovala ale podpořit a pomoci při získání patřičných dávek a při uplatnění nároku na výživné. Podala si také žádost o byt na bytovém odboru příslušného pražského obvodu. S těmito záležitostmi jsme jí tedy pomáhali. Brzy se naučila komunikovat s úřady samostatně. Ke zklidnění významně přispělo, že se jí podařilo s naší podporou najít zaměstnání, kde ocenili její pracovitost. Významné bylo, že si dokázala tuto práci udržet.

Paní Zdena se postupně zklidňovala, její zdravotní stav se začínal lepší, častěji se u ní objevovala radostnější nálada a z ustarané ženy se stával sebevědomější člověk. Zdravotní stav dcery se též postupně zlepšil. Ve škole dobře prospívala a dostala se na učební obor, který si vysnila. Ukázalo se, že má pro jeho výkon mimořádné předpoklady a že je pravděpodobné, že v něm bude úspěšná. Má výtvarné nadání, které chtěla uplatnit v praktickém učebním oboru. Učí se tedy cukrářskému řemeslu.

Pak přišla nečekaně dobrá zpráva. Městskou částí jí měl být přidělen byt. Zdena nechtěla věřit svým očím. Tato radost měla ale háček. Problém byl v tom, že měla složit částku tří nájmu. I když pracovala, tato částka pro ni byla nedosažitelná. Neměly ani žádné příbuzné, kteří by jim pomohli. Co teď? V tento okamžik zcela zásadně pomohli členové smíchovského sboru Českobratrské církve evangelické. Tento sbor totiž již několik let drží nad našim azylem jakousi „ochrannou ruku“.

S maminkami i dětmi je v pravidelném kontaktu farář sboru, je k dispozici k rozhovorům, naslouchá našim obyvatelům, jeho návštěvy jsou dětmi i maminkami velmi oblíbené. Dokáže se totiž všem potřebným neformálně přiblížit a být s nimi i v jejich těžkostech. Není to ale záležitost jen jeho osoby, přicházejí k nám i dobrovolníci, kteří pomáhají tam, kde je to potřeba. I v této chvíli citlivě vnímali situaci a rozhodli se pomoci. Mamince poskytl půjčku, aby mohla onu kauci zaplatit. Pomohli jí i odvézt věci při stěhování. Tato praktická věc byla pro matku s dcerou velmi významná. Je i nás hřeje vědomí, že i v dnešní době jsou jednotlivci i skupiny lidí, kterým není lhostejný osud druhých a kteří jsou ochotni zasáhnout v pravý čas.